

Signe, en Ronja Rövardotter

Vad jag förväntade mig före min romandebut? Ingenting. Och så blev *I skuggan av ett brott* en bestseller. "Lysande, gripande, enastående", skrev kritikerna. Hur det kändes? Omtumlande förstås och fullständigt överkligt. Över en natt blev jag hyllad författare! En saga i verkliga livet.

Och sen då. Nästa bok. Nummer två som anses svårast.

Skriv den snabbt. Gör det enkelt för dig. Se till att få den överstökad. Det var såna råd jag fick från erfarna författarkolleger.

Det var bara det att jag inte kunde. *I skuggan av ett brott* var resultatet av ett helt livs funderingar. Vad skulle jag nu skriva om?

Varje morgon gick jag till skrivarljan. Slog på datorn, drack en kopp kaffe. Knackade ner några ord. Strök bort dem. Prövade igen och skrev en halv sida.

Så där höll jag på. Varje ny arbetsdag inleddes med att radera det jag skrivit dagen före. Och när telefonen ringde försäkrade jag att det gick bra. Nu var jag på banan igen. Mottagningen i min skrivarlja var usel, det sprakade och knakade i mobilen och som tur var kunde jag snabbt avstyra alla ångestfrågor.

En dag hamnade fyra flyttlådor fyllda med brev, dagböcker och handlingar av alla slag i mitt arbetsrum. Min farmors alla efterlämnade papper. Först värjde jag mig. Inte en släkthistoria till. Sen blev jag fast. Det var som om min farmor Signe talade till mig.

Signe Thiel, född 1885. Sex barn, två äktenskap, två skilsmässor och därefter ett livsvarigt kärleksförhållande med en gift man. Oskar Vogt hette han, tysk hjärnforskare och på 1920-talet Berlins mest efterfrågade hypnotisör.

På sin gravsten ville Signe ha orden *Hon älskade* inristade, vilket stod i hennes testamente.

Det tog mig fyra år att skriva boken om Signe. Omslagsfotot hittade jag direkt. Min farmor som Ronja Rövardotter! *Hon älskade* skulle boken heta.

Vill du läsa boken? Passa på att köpa den nu för specialpris.

Varma hälsningar

Helena Henschen